

*Sånger för
varma kvällar*

*ett sånghäfte sammanställt
av Anna Jenelius.*

Andra uplagan, anno 1878.

Innehåll

På svenska

Allt för min grogg
Balladen om briggen Blue Bird av Hull
Danse macabre
Den hämndlystna pigan
Den sura orchen
Det regnar ned i dalen
Din skalle
Drag till strid åstad
En kungens man
En mörker natt i Artzorrat
Fram med mera mjöd och vin
I fjol så gick jag med herrarna i hagen
Halvtingslägret
Harald
Herr mannelig
Hundra sjömän
Härjarevisan
Karrotorderns gilleshymn
Käraste Bröder, Systrar och Vänner
Merja mojsi
Sju dar per år
Sjätte tunnan
Skrömt
Spelar för livet
Så lunka vi så småningom
Tår på tanden
Ulven, räven, haren
Uti vår hage
Vargasången
Åtta dar per år
Vikingabalken
Vikingen

På utrikiska

All for Me Grog
A Walking Song (Pippin's song)
And then to bed! And then to bed!
Barrett's Privateers
Butter and Cheese
The Captain's Wife's Lament
The Drunk Scotsman
The Green Dragon
Halfling Camp
The Hanging Tree
Hoist The Colors
In the Trade of Jester
The King and the Fair Maid
Jenny of Oldstone
The Merry Old Town
Misty Mountains
My Treasure
The Parting Glass
Raggle Taggle Gypsy
The Rains of Castamere
Row me Bully Boys
The Seven Drunken Nights
Touch The Sky
The Wild Rover
Wind in the Willows (Bread and Fishes)

På svenska

Allt för min grogg

Text: Magnus Zachariassen

Melodi: "All for Me Grogg"

Ja, det var allt för min grogg,
Min attans, rackarns grogg,
Allt för min öl och min tobak!
Jag har gett alla mi' ting
För mina vänners öl och gin,
Så över västerhavet får jag vandra!

Var är mina skor?
Mina attans, rackarns skor?
Dom har gått till öl och till tobak!
För hälen den har hål,
Tårna står ej som igår,
Och sulan letar efter bättre väder!

Och det var allt för min grogg...

Var är min särk?
Min attans, rackarns särk?
Den har gått till öl och till tobak!
För färgen den är blekt,
Ärmen sliten är av stret,
Och midjan letar efter bättre väder!

Och det var allt för min grogg...

Nu är jag trött, svedd och ledd,
För jag har ej vart till bäds,
Sen jag kom iland från min resa
Och priset av mitt stret
Är mina vänner, som ni vet,

Så över västerhavet får jag vandra!

Och det var allt för min grogg...

Balladen om briggen Blue Bird av Hull

Text & Melodi: Evert Taube

Det var Blue Bird av Hull,
det var Blue Bird, en brigg
som med sviktade stumpar stod på,
över soten i snöstorm med nerisad rigg
själva julafton sjuttiofva.
"Surra svensken till rors, han kan dreja en spak"
ropa skepparn: "Allright boys, lös av!"
Och Karl Stranne från Smögen
blev surrad till rors
på Blue Bird, som var dömd att bli vrak.

Han fick Hållö fyrs blänk,
fast av snöglopp och stänk,
han stod halvblind,
han fick den i lov.
Och i lä där låg Smögen,
hans hem där hans mor
just fått brevet från Middelsborough.
"Nå vad säger du Karl? Går hon klar?" "Nej,
kapten!
Vi får blossa för här är det slut.
Vi har Hållö om styrbord och brott strax i lä."
"Ut med ankarna, båtarna ut!"

Men hon red inte upp
och hon fick ett par brott
som tog båten dom hade gjort klart.

"Jag tror nog", sa Karl Stranne, "att far min gått ut
emot oss, jag litar på far!"
"Båt i lä! Båt i lä!" "Det är far, det är vi!
Det är far min från Smögen. Hallå!"
"Båt i lä!", sjöng han ut, "dom är här, hoppa
i, alle man - vi blir bärgade då."

Det var Stranne den äldre
En viking, en örn,
som på julafton sjuttio två
tog sitt renade brännvin ur vinskåpets hörn
till att bjuda dom skeppsbrutna på.
"Hur var namnet på skutan?"
han sporde, och slog
nio supar i spetsiga glas.
"Briggen Blue bird."
Det tionde glaset han tog
och han slog det mot golvet i kras.

"Sa ni Blue Bird, kapten? Briggen Blue Bird
av Hull?
Gud i himlen, var är då min son?
Var är pojken, kapten, för vår frälsares
skull?"
Det blev dödstyst ibland männen i vrån.
(*Tystnad resten av versen*)

Gubben Stranne
tog sakta sydvästen utav
"Spara modern, kapten, denna kväll.
Nämn ej namnet på briggen som har gått i
kvav.
Nämn ej Blue Bird av Hull är ni snäll."
Och kaptenen steg opp
han var grå, han var tärd,
stormen tjöt, knappt man hörde hans ord
när han sa med självande röst till sin värd:
"Karl stod surrad och glömdes ombord."

Danse macabre

Text: Okänd

Melodi: "Vårvindar friska"

Runt kring vår stuga smådjävlar sluga
tassa så tyst med bockfot och svans.
Varulvar yla, isande kyla
sveper i dimman fanstygens dans.

Bäva o broder, lyssna och hör
vrålen från gast, som osalig dör.
Satan han skrattar, flaskan han fattar,
super tills dagen gryr.

Gastar och spöken skymtar i kröken,
dödingar släpa ruttnande lik.
Benrangel skramla, spökhänder famla,
kväva din strupes rosslande skrik.

Helvetes alla fador släpps loss.
Fan rider här med hela sin tross.
Göm dig i stugan, du har fått flugan.
Dille det blir din lott.

Den hämndlystna pigan

Text & Melodi: David Bergkvist, *Gråfötterna*

En värdshuspiga, vän och skön

(Rulledirullanlej)

Hon slet så hårt för ynklig lön

(Rulledirullanlej)

Men så en dag så fick hon nog,

(Rulledirullanlej)

när en knekt i kjolen drog

(Rulledirullanlej)

Hon drog hans svärd, mot knekten slog

(Rulledirullanlej)

Och knektens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej

Rulleri-rullan-lej

Rulleri-rulleri-rullan-lej

Rulleri-rullan-lej

Värdshusvärden skrek åt mön:

"Vafals?! Nu får du ingen lön!"

Då pigan svinga' svärdet sitt

Hon sa: "Då tar jag huvet ditt!"

Så klöv hon värdshusvärd i två,

och värdens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Med svärd i hand hon drog åstad,

bekymmersfri och nöjd och glad

Så mötte hon en munk så pilsk,

hans uppsyn gjorde pigan ilsk

Han sa: "Följ med till skogen blå"

Och munkens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

När pigan dräpt sin tredje karl,

till kungens man det budet far

Han sökte genom skog och land,

och fann den pigan på en strand

Han sa: "Bli min, så får du gå"

Och mannens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Och pigan kom till hovet in,

och kungen sa: "Du skall bli min!

En krigarkvinna vän och huld,

är ädlare än tyngsta guld!"

Hon sa: "Vet hut, nu ska du få!"

Och kungens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Så mötte hon en speleman,

med glimt i ögat talte han:

"Och är min hand ej flink, så säg!

Och låt min tunga tjäna dig!"

Hon sa: "Så klart jag prova må!"

Och de båda rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Den sura orchen

Text: Anna Jenelius

Melodi: "The Drunk Scotsman"

Det var en kväll i skänkrummet på tavernan
här i byn
Bland gästerna fanns världens folk - det var
härlig en syn!
Vid ett bord, där satt en alv, en dvärg, en
halvlängdsman
Och öl på öl igenom deras strupar där
försvann
Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde
laj-å
Och öl på öl igenom deras strupar där
försvann

Och se det satt en orch så sur och butter
där breve
Så vännerna slog vad om att få svartblodet
att le
Alven han misslyckades, sedan dvärgen
likaså
Medan halvlängdsman med en viskning
locka fram ett skratt som så:
Ha-ha ha-ha-ha ha ha-haaa, ha-ha-ha ha-ha!
Medan halvlängdsman med en viskning
locka fram ett skratt som så

Sen var det dags att få denna orch att brista
ut i gråt
Men alven kunde inte, hur han än väl bar sig
åt
Dvärgen hade inte tur, men med ryggen
emot dem
Lyckas halvlängdsmanen få vår orch att
tårögd lunka hem

Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde
laj-å

Lyckas halvlängdsmanen få vår orch att
tårögd lunka hem

"Nu måste du berätta hur du gjorde", sade
Alv

"Först sa jag att min kuk var störst i
rummet", svara Halv

"Men säg nu hur du fick honom till tårar och
till stön!"

"Det var ganska lätt - ty jag hade rätt - och
jag visade mitt kön!"

Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde
laj-å

"Det var ganska lätt - ty jag hade rätt - och
jag visade mitt kön!"

Det regnar ned i dalen

Okänd, efter förlagan "The Rattlin' Bog"

||: Å se det regnar då det regnar ner i dalen
då :||

På den ängen fanns ett träd ett fint träd ett
sällsynt träd

Ett träd på en äng och det regnar ner i dalen
då

Å se det regnar...

(Lägg sedan för varje vers på:
Gren, kvist, bo, ägg, fågel, dun, kudde,
kvinna, man, säd, träd.)

Din skalle

Text: Anna Jenelius

Melodi: "Jag ger dig min morgon"

Återigen drar skeppen mot nya länder
Mången ny vän sträcker ut sina händer
Du, du har en gud som älskar kärlek

Om du var viking skulle vi dricka
Massa mjöd och kyssa flicka

||: Men du, jag klyver din skalle,
Jag knäcker din rygg :||

Drag till strid åstad

Text & Melodi: Andreas Eriksson, *Patriarkus*

Ni krigare som denna dagen strider,
och för vårt land så höjer era svärd;
om er skall sjungas uti alla tider
att bättre kämpar finns ej i vår värld!

Så fatta mod och fatta edra sköldar!
Höj härrop, ja höj upp ett mäktigt vrål!
Ty hårt må huggas innan detta gäldar
en bättre lön än klingans kalla stål.

Splittra sköldar, slåss och döda,
fäll med hugg och slag.
Täckt av lera stolt förblöda.
Drag till strid åstad!

Fienden ska oss i fält få möta
och finna att hur hårt de än må slå,
hur mycket de mot sköldmuren än nöta
ska vi stå kvar långt hårdare ändå.

Ty vet kamrater vet med sanning detta;
när onskans horder rasar emot oss
ska vi med våra liv slåss för det rätta.
Vi kan blott segra! Fram kamrater, slåss!

Splittra sköldar, slåss och döda...

När svärdet ligger brutet vid min sida
och brynjan min har kluvits mitt itu,
med banesåret ska jag ändå strida
och sårad vän jag stöttar med min rygg.

Och när min ande flytt och ögon slocknat,
när min kropp är bruten, kall och död;
lägg mig då till stridshorns ljud att vila
mot öst där solen färgar himlen röd.

Splittra sköldar, slåss och döda...

Splittra sköldar, slåss och döda...

En kungens man

Text & Melodi: Björn Afzelius

Maria går på vägen som leder in till byn
Hon sjunger och hon skrattar åt lärkorna i
skyn
Hon är på väg till torget för att sälja lite
bröd
och solen stiger, varm och stor, och färgar
himlen röd

Då möter hon en herre på en häst med yvig
man
Han säger: "jag är kungens man, så jag tar
vad jag vill ha
Och du är alltför vacker för att inte ha nå'n
man;
Följ med mig in i skogen ska jag visa vad jag
kan"

Hon tvingas ner i gräset, och han tar på
hennes kropp
Hon slingrar sig, och ber honom för Guds
skull hålla opp
Men riddarn bara skrattar, berusad av sin
glöd
Så hon tar hans kniv och stöter till och
riddaren är död

De fångslade Maria, hon stenades för dråp
Men minnet efter riddaren blev firat varje
år
Ja, herrarna blir hjältar, men folket det blir
dömt
Och vi som ser hur allt går till får veta att vi
drömt

En mörker natt i Artzorratt

Text: Magnus Zachariassen et. al.

Melodi: "Theobald Thor"/"Swing Your Balls"

En mörker natt i Artzorratt
Mång otyg ville spela spratt
Men det de inte visste var
Vad värdshuset hade för folk

För här har vi starkt folk
Med svärd, yxa och dolk
För nog vet ni att i Artzorratt
Är modet våran skatt

Först kom där då ett rövarpack
Som tänkte ta utan ens "tack"
De mötte då en dvärgamö
Och en riddare med ett stort spö

Och riddarn, ja han satte fart,
På rövarena, så underbart!
Och vi har inte sett 'en sen
Så han jagar dem väl än!

Sen kom det svartblod till vårt hem,
Ut från skogen, en och en,
Hur skulle vi nu rå på dem?
Fråga sig värdshusets folk:

För här har vi starkt folk...

Rochelle, så snäll, hon bjöd dem in,
Till skänkrummet, på mat och vin,
Men de hade hört, från hennes kusin,
Att Rochelle, hon var ett svin!

De lade benen på sin rygg
Och sprang sen ut bland skog och mygg,
Så för en stund var festen trygg
För all värdshusets folk!

Ja här har vi staaaarkt folk...

När festen ledde mot sitt slut,
Så ljud i natten ett fasligt tjut,
Vi sprang till fönstret och titta ut,
Vad skrek runt husets knut?

Jo nattens älva stod väl där,
Och skräcken den var ren och skär,
Hon ställer alltid till besvär
För vanligt, hederligt folk!

MEN här har vi starkt folk...

Hon skicka fram sin bästa man
En nattekrigare var han
Med mörka krafter till sitt namn
Och ett långt och farligt svärd

Vår värdshusman, han for då ut,
I sin hand han höll ett spjut,
Följd av Bera, en suput,
Corrin och allt annat folk!

Ja här har vi starkt folk...

De högg då krigarn bit för bit,
Hans arm och ben, det var ett slit
Hans ruttna kött flög hit och dit
Tills huvudet rullade av!

Men Alyssa, hon av alveblod,
Den mörka krigarns svärd sen drog
Då fylldes hon av vredesmod

Och vände sig mot sitt folk!

Men här har vi starkt folk...

Sedan oss vi sammanslog
Med alver från bergets skog
Vi sade att "Vi har fått nog!"
Och varandras händer tog

I sluten cirkel stodo vi
För att göra skogen fri
Och nattälvan, av svart magi,
Fördrevs av Artzorrats folk!

Ja här har vi starkt folk...

Ja här har vi starkt folk...

Fram med mera mjöd och vin

Text & Melodi: Martin Ahlman, *Sorkar & Strängar*

Fram med mera mjöd och vin
min strupe den har torkat
Jag kan inte sjunga fastän
jag så gärna vill
När man tänker efter är det
konstigt att jag orkat
Spela så här länge utan
nå't att dricka till

Fienden jag fruktar allra mest
det är min törst
Så vill ni att jag spelar
Ge mig nå't att dricka först

Törsten drev mig ut som ung
på vandring runt i världen
Varje värdshus är mitt hem
och varje värd min far
Min musik den ger mig mat och mjöd
och plats vid härden
Har jag tur så får jag lite
silver som jag spar

Land och rike drar jag kring
på jakt i ur och skur
Och kvinnor/karlar som har vin och mjöd
det är mitt bytesdjur.

I fjol så gick jag med herrarna i hagen

Text & Melodi: Trad.

I fjol så gick jag med herrarna i hagen
Ja, ja, med herrarna i hagen
Ja, med herrarna i hagen
I år har jag något som sparkar i magen
Aj, aj, som sparkar i magen
Aj, som sparkar i magen

I fjol fick jag höra den spelande lärkan
Ja, ja, den spelande lärkan
Ja, den spelande lärkan
I år fick jag veta vad kärlek har för verkan
Aj, aj, vad kärlek har för verkan
Aj, vad kärlek har för verkan

I fjol fick jag gå med gossarna i gille
Ja, ja, med gossarna i gille
Ja, med gossarna i gille
I år får jag sitta och vyssa den lille
Aj, aj, och vyssa den lille
Aj, och vyssa den lille

I fjol fick jag gå med herrar och baroner
Ja, ja, med herrar och baroner
Ja, med herrar och baroner
I år får jag vakta på höns och kalkoner
Aj, aj, på höns och kalkoner
Aj, på höns och kalkoner

I fjol så gick jag i långskjörtad tröja
Ja, ja, i långskjörtad tröja
Ja, i långskjörtad tröja
I år får jag ha den till linda och blöja

Aj, aj, till linda och blöja
Aj, till linda och blöja

I fjol så gick jag med gossarna på ängen
Ja, ja, med gossarna på ängen
Ja, med gossarna på ängen
I år får jag gå mellan vaggan och sängen
Aj, aj, vaggan och sängen
Aj, vaggan och sängen

Halvingslägret

Text: Magnus Zachariassen
Melodi: "Halfling Camp"

Så lyss upp nu ni lymlar
Som för er moder säkert ljög
För här kommer nu en saga
Där vår hjälte är en fyrfot hög
Han är en mästare av förklädnad
Och av skuggans ädla konst
Som han använder sig av
När han smyger sig till
Den fagra kvinnans ädla gunst!

Han har dräpt många av skurkar
Såsom drakar, troll och häxor
Och från lindormsnäst så vet han bäst
Vad för skatter man kan få

Han är en obesegrad kämpe
I både äventyr och kärlek
Och han sjunger sin sång
När han går sin gång
Och spelar på fiol:

Vårt gräs är grönt, Solen är skön
En flicka vid min arm
Det finns ingen här som ser oss
Så jag greppar hennes barm
Vår värld är fylld
Med satanstyg
Som ej stör oss här och nu
Så höj en skål,
Lyft upp ett vrål,
Till våra fulla vänners tjut

Vår hjälte reste vitt och brett
Och fann guld och gröna ängar
Men han fann aldrig sin kärleks skatt
Och han fick aldrig nån ro
Men så en dag just när han vandra
Blev han skjuten mitt i sången
En alvkvinnas skön
Från skogen grön
Satte pilen vid hans kön!

Men hon bad så hemskt om ursäkt
Hon hade trott att han var dvärg
Och hon drog honom med
Till sitt värdshusrum
Där hans kinder fick ny färg
Och kärlek den är märklig
För de giftes samma kväll
Så vår halvling nu,
Med sin alvefru
Sjunger sånger i duett!

Vårt gräs är grönt...

Harald

Text & Melodi: Martin Ahlman, *Sorkar & Strängar*

Ibland alla män finns en man
Ingen kan väl dricka som han
Harald blir rätt törstig ibland
Harald har konstiga vanor

Ibland alla kämpar finns en man
Ingen kan väl strida som han
Harald slåss och supa kan
Harald har konstiga vanor

Ibland alla karlar finns en karl
Flickan står med barmen bar
Men svärdet är det styvaste han har
Harald har konstiga vanor

Bonden går på åkern och sår
Och han hör hur ryktena går:
"Det är dags att låsa in sitt får"
Harald har konstiga vanor

Herr mannelig

Text & Melodi: Trad.

Bittida en morgon innan solen upprann,
innan fåglarna började sjunga,
bergatrollet friade till fager ungersven,
hon hade en falskeliger tunga.

"Herr Mannelig, herr Mannelig
troloven i mig
För det jag bjuder så gärna
I kunnen väl svara endast ja eller nej
Om i viljen eller ej."

"Eder vill jag giva de gångare tolv
som gå uti rosendlunden.
Aldrig har det varit någon sadel uppå dem,
ej heller betsel uti munnen."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva de kvarnarna tolv
som stå mellan Tillö och Ternö.
Stenarna de äro av rödaste gull
och hjulen silverbeslagna."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva ett förgyllande svärd
som klingar utav femton guldringar,
och strida huru i strida vill,
stridsplatsen skolen i väl vinna."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva en skjorta så ny,
den bästa i lysten att slita.

Inte är hon sömnad av nål eller trå,
men virkat av silket det vita."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Sådana gåvor jag toge väl emot
om du vore en kristelig kvinna,
men nu så är du det värsta bergatroll
av Näckens och djävulens stämman"

Herr Mannelig, herr Mannelig...

Bergatrollet ut på dörren sprang,
hon rister och jämrar sig svåra.
"Hade jag fått den fager ungersven
så hade jag mistat min plåga"

Herr Mannelig, herr Mannelig...

Hundra sjömän

Text & Melodi: Anna Jenelius

Det var ett stort och mäktigt skepp
På Söderhavets våg
Där just etthundra sjömän slet med
Segel, bom och tåg
Så dök där upp den största val
Som skådats på vår jord

En sjöman blev så väldigt paff
Att han föll över bord

La lajdilaj da lajdi da...

Det var ett stort och mäktigt skepp
På söderns vida hav
Där nittio-nio sjömän slet
Vid broderns våta grav
Så dök där upp en sjöjungfru
Med blick så vän och grön
En sjöman blev så väldigt kär
Att han föll ned i sjön

La lajdilaj da lajdi da...

Det var ett stort och mäktigt skepp
Och plötsligt två skelett
Så nittio-åtta sjömän har nu
Anat vad som skett
"Vi kommer alla dö idag"
sa skeppets sjökaptän
"Så låt oss hoppa på en gång
och inte en och en"

La lajdilaj da lajdi da...

Det var ett stort och mäktigt skepp
På Söderhavets våg
Där inte'n enda sjöman slet med
Segel, bom och tåg
Det sägs att skeppet seglar än
Med spöken på sitt däck
Med hundra gaster seglar det
Ett skepp så svart som bläck

La lajdilaj da lajdi da...

Härjarevisan

Mel: Gärdebylåten

Hurra, nu ska vi äntligen få röra på benen,
hela stammen jublar och det spritter i
greden.

Tänk, att än en gång få spränga fram på
Brunte i galopp.

Din doft, o kära Brunte, är trots brist i
hygienen

för en vild mongol minst lika ljuvlig som
syrenen.

Tänk att på din rygg få rida runt i stan och
spela topp.

Ja, nu skall vi ut och härja,
supa och slåss och svärja,
bränna röda stugor, slå små barn och säga
fula ord.

Med blod skall vi stäppen färga,
nu änteligen lär jag
kunna dra nå'n riktig nytta av min
Hermodskurs i mord.

Ja, mordbränder är klämmiga, ta fram
fotogenen,
eftersläckningen tillhör just de fenomenen
inom brandmansyrket som jag tycker är
nå'n nytta med.

Jag målar för mitt inre upp den härliga
scenen:

blodrött mitt i brandgult. Ej ens prins Eugen
en
lika mustig vy kan måla, ens om han målade
med sked.

Ja nu ska vi ut och härja...

Liksom våra fäder, vikingarna i Norden
drar vi landet runt och super oss under
borden.

Brännvinet har blivit ett elexir för kropp
såväl som själ.

Känner du dig liten och ensam på jorden,
växer du med supen och blir stor uti orden,
slår dig för ditt håriga bröst och blir en man
från hår till häl.

Ja nu ska vi ut och härja...

Karrotorderns gilleshymn

Text & Melodi: Anna Jenelius

Vi vandrar längs vägen
I Bacchus allé
Hör du oss sjunga
Bryt opp och följ med!

Ty vår väg den vindlar
Från öst och till väst
Och var vi än vandra
Där utbryter fest!

Karroter! Karroter!
Höj upp era glas!
För nu ska här bli ett
Ordentligt kalas!

Karroter! Karroter!
Höj upp era stop!
För nu ska vi dricka
Och sjunga ihop!

Låt fanorna vaja
Lyft upp dem mot skyn!
Må Mor-roten skänka oss
Natterlig syn!

Och räds inte haren
Bland blommor och blad
Den jagas på flykten
Av guldgul kaskad!

Karroter...

Käraste Bröder, Systrar och Vänner

Text & Melodi: Carl Michael Bellman

Käraste Bröder, Systrar och Vänner,
Si Fader Berg han skrufvar och spänner
Strängarna på Fiolen
Och stråken han tar i hand.
Ögat är borta, Näsan är klufven;
Si hur han står och spottar på skrufven;
Ölkannen står på stolen;
Nu knäpper han litet grand;
Grinar mot solen,
Pinar Fiolen,
Han sig förvillar, drillar ibland.
Käraste Bröder dansa på tå,
Handskar i hand och hattarna på.
Si på Jungfru Lona,
Röda band i Skona,
Nya strumpor himmelsblå.

Si Jergen Puckel fläktar med hatten,
Pipan i munn, och bränvin som vatten
Dricker han och gör fukter
Med hufvud och hand och fot.
Guldguler rock med styfva Ducriner;
Tätt uti nacken hårpiskan hänger;
Ryggen i hundra bugter,
Och kindbenen stå som klot;
Gapar på noten,
Skrapar med foten,
Pipan han stoppar, hoppar emot.
Käraste Systrar alltid honnett,
Bröderna dansa jämt Menuett,
Hela natten fulla.
Rak i lifvet Ulla,

Ge nu hand, håll takten rätt.

Si hvem är det i Natträck så nätter,
Med gula böxor, hvita stöfletter,
Som dansar där med Lotta,
Den där som har röd Peruk?
Ta mej sju tusen! se två i flocken,
Sydda Manschetter, snören på rårcken.
Drick Fader Berg och spotta;
Tvi Svagdricka gör mig sjuk.
Kruset ska rinna;
Huset ska brinna,
Ingen ska klämta. Flämta min buk.
Käraste Systrar tagen i ring,
Dansa och fläkta, tumla och spring;
Var nu blind och döfver;
Spelman ger nu öfver,
Raglar med Fiolen kring.

Hej! mina Flickor lyfta på kjolen,
Dansa och skratta, hör Basfiolen;
Ge Fader Berg Confonjum
Och Hoglands med gröna blan.
Hör Fader Berg, säg du hvad hon heter,
Hon där vid skänken vindögd och feter?
Gumman på Thermopoljum,
Hon är det, ja ta mig Fan.
Trumpen och blinder,
Gumpen är trinder,
Hals-fräs min gumba; brumma Dulcjan.
Käraste Bröder här är behag,
Här är Musik och Flickor hvar dag,
Här är Bacchus buden,
Här är Kärleks Guden,
Här är all ting, här är jag.

Merja mojsi

Text & Melodi: Astrid Lindgren

Merja mojsi korja kajsi
Merja merja mojsi
Korja korja kajsi
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum

Merja merja mojsi
Korja korja kajsi
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum

Åhh! Heja pajja Persson
Har du sett min svärson?
Hille pajja Persson puff puff
Hille pajja Persson puff puff puff puff

Kirja korja karsa
Har du sett min farsa?
Kille Kalle Karlsson puff
Kille Kalle Karlsson puff puff

Sju dar per år

Text & Melodi: Loke Nyberg

Vi lever i besynnerliga tider.
Allt handlar mer om prestation än om person.
du krävs på läkarintyg ifall du lider.
Och det krävs kompetens för kommunikation.

Med magmedicin och med livstilsmagasin
snickrar vi på våra luftpalats.
Fast var människa har bil är en facebookprofil
ens mest frekvent besökta mötesplats.

Men i sju dar per år, sju dar per år,
sju dar per år kan jag få ro och frid.
I österns sjö på rosornas ö.
Sju dar per år i Visbys medeltid.

Här kan nästan alla skratta åt sig själva.
Det är ett jättebarnkalas och en maskerad.
Någon är en munk och någon annan är en älva.
Till och med den pestsmittade tiggaren är glad.

Här är det natt och nakenbad
Här kan man sjunga serenad
utan att någon kommer kalla en pretentiös.
Romantiken får en chans.
Här är eldshow. Här är dans.
Här är självaste djävulen lös.

När du fått på dig dina medeltida kläder
Finns inget varifrån, varför eller vem.

vi kanske kommer ifrån Sveriges alla städer
men vi har ändå allihopa hittat hem.

Allt framgångshyckleri byts mot glatt
gyckleri
Här vävs natten ihop med nästa dag.
En inkarnerad illusion, här är hjärta och
passion
och det bästa med det hela: Här är jag.

I sju dar per år...

Här bland murgrönornas grönska
är det festival och frid på samma gång.
Det enda mera man kan önska
är att veckan vore tre gånger så lång.

Och jag vill tacka er alla generösa gitar
Ni låter oss invadera eran ö totalt.
Och vi vet ju alla hur det slutar
så ni gör rätt i att ta jävligt bra betalt.
Till denna vecka vill jag alltid återvända
skit samma i de andra femtioen
Och skulle fastlandet gå under - låt det
hända!
Då kan vår medeltidsvecka börja om igen.

I sju dar per år...

Sjätte tunnan

Text & Melodi: Loke Nyberg

Det var ofredsår i riket. Det var krig och
svält och pest.
Ja, det var så hela kungariket brann.
Och i diket fann man liket utav borgare och
präst
Utav patrisk som utav adelsman.

Goda råd var dyra och furstarna fick nog
av våld och blod och nidningsdåd.
Så man samla furstar fyra på en oansenlig
krog
för att få slut på kriget för att hålla råd.

Furst Nord han var en dryckesman. Furst
Söder likaså.
Inte nån av dem var rädd för dryckeslag.
Furst Väster han var glad i krus. Furst Öster
drack för två.
Här skulle hållas både råd och fylleslag.

Då plöstitigt hördes ropet från en namnlös
trubadur:
"Ädla furstar, än är aftonstjärnan ung!
Låt den som sista stopet i botten dricker ur
få bliva alla furstendömens kung"

Den första tunnan i salen rulla in.
Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Och furstarna de drack, de sjöng lov och de
sjöng tack
och höllde i sig i sån våldsamt fart att
byxlinningen sprack.
Rulla in. Rulla in. Rulla rulla rulla in.
Vi ska dricka för båd ädlingar och pack.

Och den andra tunnan i salen rulla in.
Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Där rådde genast fred. Kriget var det inget
med.
Alla furstarna skrek: "Tjosan Bror" med
hattarna på sned.
Rulla in. Rulla in. Rulla rulla rulla in.
Vi ska dricka för båd fiskare och smed.

Och den tredje tunnan i salen rulla in.

Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Där man nyss var bror och vän var man
fiende igen
för såna fyllor kräver våld i varje fall av såna
män.
Rulla in. Rulla in. Rulla rulla rulla in.
Vi ska dricka för båd Raun och för Phen.

Och den fjärde tunnan i salen rulla in.
Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Nu hördes tjut och glädjrop för nu låg de
allihop
med varsin piga under bordet liksom ormar
i en grop.
Rulla in. Rulla in. Rulla rulla rulla in.
Vi ska dricka ur båd ankare och stop.

Och den femte tunnan i salen rulla in.
Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Nu låg furstarna och sov utan bädd eller
alkov
och alla furstarna sa snark och puh och
krögarna: "Tack och lov"
Rulla in. Rulla in. Rulla rulla rulla in.
Vi ska dricka för båd furstar och för hov.

Och den sjätte tunnan i salen rulla in.
Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Ni tror väl det är båg, men jag kommer väl
ihåg
hur trubaduren drack det sista stopet fastän
ingen såg.
||: Rulla in, rulla in, rulla rulla rulla in.
Men den sjätte tunnan den var ändå min!
:||

Skrömt

Text & Melodi: Nordman

Någonting väcker mig
Det blåser i linden
Det bankar tungt på min ytterdörr
Där finns bara vinden

Någon har sökt sig hit
Och varslar om döden
Vad vill han mig, och vad har jag gjort
Gud, hjälp oss i nöden

Är det för sent att be
Vem bryr sig om mitt gnissel
Och tänker på mitt väl och ve
Som redan är mitt gissel

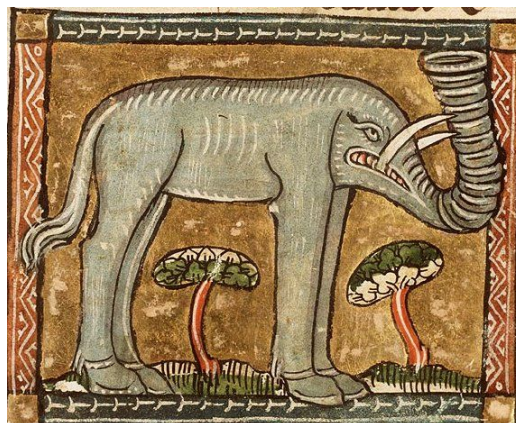
Här finns det något mer
Som räds för Gud allena
Och korset faller upp och ner
I natten den sena

Någonting skrämmer mig
Det värsta kan hända
Och mörkret letar sig inomhus
Jag går för att tända

Då ser jag lågorna
Och då hör jag spraket
Det här har djävulen hittat på
Elden slår mot taket

Gud låt det regna fort
Och hjälp mig släcka branden
Förjaga ondskan från min port
Lös dom svarta banden

Låt regnet ösa ner
Den kampen kan du vinna
Se'n ska jag inte be om mer
Låt mig inte brinna

Spelar för livet

Text & Melodi: Sofia Karlsson

Jag spelar för livet
För allting som växer
som lever och andas och föds och dör.
Jag spelar för livet
Jag vet inget annat
som ger både mening och dagligt bröd

Jag spelar för livet
Jag sjunger för full hals
Jag leker med toner och kysser ord
Jag spelar för livet
Med huvet i himlen
och fötterna dansar på Moder jord

Jag spelar för livet
(natt och dag)
Jag spelar för livet

(så är jag)
Jag spelar för livet
(dag och natt)
Jag spelar för livet
(därför att)
Jag spelar för livet

Jag spelar för livet
Med bultande hjärta
och själen är bräddfull av glädje och sorg
Jag spelar för livet
Jag våndas, jag njuter
och säljer min möda på månglarnas torg

Jag spelar för livet
Och glömm bort döden
för vid den horisonten syns inget ljus
Jag spelar för livet
Och litat på tiden
som alltid har växt till nästa nu

Jag spelar för livet
(så är jag)
Jag spelar för livet
(natt som dag)
Jag spelar för livet
(dag och natt)
Jag spelar för livet
(som besatt)
Jag spelar för livet

Så lunka vi så småningom

Text & Melodi: Carl Michael Bellman

Så lunka vi så småningom
Från Bacchi buller och tumult,
När döden ropar, Granne kom,
Ditt timglas är nu fullt.

Du Gubbe fäll din krycka ner,
Och du, du Yngling, lyd min lag,
Den skönsta Nymph som åt dig ler
Inunder armen tag.

Tycker du at grafven är för djup,
Nå välan så tag dig då en sup,
Tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
Så dör du nöjdare.

Du vid din remmare och präss,
Rödbrusig och med hatt på sned,
Snart skrider fram din likprocess
I några svarta led;
Och du som pratar där så stort,
Med band och stjernor på din rock,
Ren snickarn kistan färdig gjort,
Och hyflar på des lock.

Tycker du at grafven är för djup...

Men du som med en trumpen min,
Bland riglar, galler, järn och lås,
Dig hvilar på ditt penningskrin,
Innom din stängda bås;
Och du som svartsjuk slår i kras
Buteljer, speglar och pocal;
Bjud nu god natt, drick ut dit glas,
Och helsa din rival;

Tycker du at grafven är för djup...

Och du som under titlars klang
Din tiggartaf förgylt hvar år,
Som knappast har, med all din rang,
En skilling til din bår;
Och du som ilsken, feg och lat,
Fördömmar vaggan som dig hvälft,
Och ändå dagligt är placat

Til glasets sista hälft;

Tycker du at grafven är för djup...

Du som vid Martis fältbasun
I blodig skjorta sträckt ditt steg;
Och du som tumlar i paulun,
I Chloris armar feg;
Och du som med din gyldne bok
Vid templets genljud reser dig,
Som rister hufvud lärd och klok,
Och för mot afgrund krig;

Tycker du at grafven är för djup...

Men du som med en ärlig min
Plär dina vänner häda jämt,
Och dem förtalar vid dit vin,
Och det liksom på skämt;
Och du som ej försvarar dem,
Fastän ur deras flaskor du,
Du väl kan slicka dina fem,
Hvad svarar du väl nu?

Tycker du at grafven är för djup...

Men du som til din återfärd,
Ifrån det du til bordet gick,
Ej klingat för din raska värd,
Fastän han ropar: Drick!
Drif sådan gäst från mat och vin,
Kör honom med sitt anhang ut,
Och sen med en ovänlig min,
Ryck remmarn ur hans trut.

Tycker du at grafven är för djup...

Säg är du nöjd? min granne säg,
Så prisa värden nu til slut;

Om vi ha en och samma väg,
Så följoms åt; drick ut.

Men först med vinet rödt och hvitt
För vår Världinna bugom oss,
Och halkom sen i grafven fritt,
Vid aftonstjernans bloss.

Tycker du at grafven är för djup...

Tår på tanden

Text & Melodi: Loke Nyberg

En tår på tanden för vårt utseendes skull.
En tår på tanden för vår skönhet.
Långt mycket vackrare blir DU när jag är full.
En tår på tanden för vår skönhets skull.
(Skåla)

Två tår på tanden för vår styrkas skull.
Två tår på tanden för vårt mod.
För alla starka karlar blir som höns när jag
är full!
Två tår på tanden för vårt hjältemod.
(Skåla)

Tre tår på tanden blott för det är gott.
Tre tår på tanden för vår smak.

Och är det inte gott, så är det vått - det är alltid nått!

Tre tår på tanden för vår goda smak.

(Skåla)

Fyra tår på tanden utan något vettigt skäl.

(Skåla)

Fem tår på tanden för att livet är kalas.

Fem tår på tanden tralla-la!

Supa, slåss och svärja, kurtisera, slå i kras.

Fem tår på tanden trallaleja-la.

(Skåla)

Sex tår på tanden för min själ - jag är en hund!

Sex tår på tanden, AAAOOOOO!

Här ska alla vaka, här ska ingen få en blund!

Sex tår på tanden för en smutsig hund.

(Skåla)

Sju tår på tanden...

(Du skulle ju bara ta en!)

Sju tår på tanden för säg hur gick detta till?

Men det finns inga skäl att sörja - vi börjar om igen!

Sju tår på tanden om du bjuder till!

(Skåla)

En tår på tanden för vårt utseendes skull!

En tår på tanden för vår skönhet!

Alla är så vackra,

jag är vacker,

jag är full!

En tår på tanden för vår skönhets skull!

Ulven, räven, haren

Text: Okänd

Melodi: Gregoriansk "Dies irae"-hymn

||: Jag såg en ulv, en räv, en hare,
Jag såg dem dansa' alla tre :||

Och jag dansade också med,
dansa' med ulven, räven och haren
Och jag dansade också med
Dansade med dem alla tre.

Uti vår hage

Text & Melodi: Trad.

Uti vår hage där växa blå bär.

Kom hjärtansfröjd!

Vill du mig något, så träffas vi där.

Kom liljor och akvileja

Kom rosor och salivia!

Kom ljuva krusmynta

Kom hjärtansfröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.

Kom hjärtansfröjd!

Vill du, så binder jag åt dig en krans.

Kom liljor och akvileja...

Kransen den sätter jag sen i ditt hår,
Kom hjärtansfröjd!
Solen den dalar men hoppet uppgår.

Kom liljor och akvileja...

Uti vår hage finns blommor och bär,
Kom hjärtansfröjd!
Men utav alla du kärast mig är.

Kom liljor och akvileja...

Vargasången

Text & Melodi: Astrid Lindgren, Björn Isfält

Vargen ylar i nattens skog,
han vill men kan inte sova.
Hungern river hans vargabuk,
och det är kallt i hans stova.

Du varg, du varg, kom inte hit,
ungen min får du aldrig.

Vargen ylar i nattens skog,
ylar av hunger och klagan.
Men jag ska ge'n en grisasvans,
sånt passar i vargamagar.

Du varg, du varg...

Vargen ylar i nattens skog,
och hittar sig inget byte.
Men jag ska ge'n en tuppakam,
att stoppa ner i sitt knyte.

Du varg, du varg...

Sov, mitt barn, i bädden hos mor,
låt vargen yla i natten.
Men jag ska ge'n en hönsaskank,
om ingen annan har tatt 'en.

Du varg, du varg...

Åtta dagar per år

Text och musik: Katten Skogmans orkester

Jag har tittat i min gamla väggkalender
och kontrollerat i en dator och mobil
och jag har räknat alla dagar, en i sänder
och trippelkollat i en dator-excel-fil

Men hur jag än har sett och kalkulerat
blir resultatet alltid samma, ju
och hur jag än har vridit och funderat
blir antal dagar aldrig nånsin sju!

De kanske tyckte att det fick va' måtta
I sånt fall ska ni just nu känna skam
för antal dagar är ju faktiskt åtta
och idag är dan då sanningen ska fram

att det är...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Allt gyckel och spel
Ni har räknat fel
för det är åtta dar per år
i Visbys medeltid!

Ni kanske hade en tävling med varandra
där alla skulle gissa antal dar
som ni i medeltidsskrud brukar vandra
och Loke vann med allra bästa svar

Bastardus Sans de var helt ute och simma
liksom Patrask och gycklargruppen Leer
och Narrarna de trodde att det var blott en
timma
medans Leer trodde att antal dar var fler

Men Loke han satt och tänkte så det knaka'
när plötsligt han flög upp som ett jehu
Så sprang han lycklig framåt och tillbaka
Jag tror, sa han, att antal dar är sju!
Men Katten Skogman vet att det är hela
långa...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Vi ger alla andra grupper spö
här på rosornas ö
för det är åtta dar per år
i Visbys medeltid!

Men alla här är trevliga och snälla
fast alla verkar ha dyskalkuli
men annars är alla helt exceptionella
och det bästa utav allt här är ju vi
och vi ger er...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Så från och med nu
förträng siffran sju
och sjung istället åtta dar per år
i Visbys medeltid!

Vikingabalken

Text & Melodi: Andreas Eriksson, *Patriarkus*

Draken i vår för står stark
Hell dig Tyr
Vi far till strid på okänd mark
när vi mot segern styr

Nu han svävade kring på det ödsliga hav,
Ja han for som en jagande falk,
men för kämpar ombord skrev han lagar
och rätt,
Vill du höra hans vikingabalk?

Draken i vår för står stark...

Ej må tältas i skepp, ej må sovas i hus:
inom salsdörr blott fiender stå,
Viking sover på sköld och med svärdet i

hand,
och till tält har han himlen den blå.

Draken i vår för står stark...

Kort är hammarens skaft hos den segrande
Tor

Blott en aln lång är svärdet hos Frej
Det är nog, har du mod gå din fiende när
och för kort är din klinga då ej.

Draken i vår för står stark...

Nu syns vikingaskepp, då är äntring och
strid,
det går hett under sköldarna till
om du viker ett steg tar du avsked från oss
det är lagen, gör sen som du vill.

Draken i vår för står stark...

Vikingen

Text: Okänd

Melodi: When Johnny Comes Marching
Home

En viking älskar livets vann
Hurra, hurra!
Den hastigt i mitt svalg försvann
Hurra, hurra!
Till kalv, till oxe, till fisk, till fläsk
När veklingar bara vill ha läsk
ja, då vill alla vikingar ha en bäsk.

När bäsken s'måningom är slut
Tragik, tragik!
Då bäres varje viking ut
som lik, sej lik

Och sen när vi vaknar vi sjunger en bit,
sen korkar vi upp Skånes Aquavit
Skål för alla (x3)
Vikingar som kom hit!

På utrikiska

All for Me Grog

Text & Melody: Trad.

And it's all for me grog, me jolly, jolly grog
All for me beer and tobacco
Well I spent all me tin on the
lassies/laddies drinking gin
Across the western ocean I must wander

Where are me boots, me noggin, noggin
boots
they're all gone for beer and tobacco
For the heels they are worn out and the
toes are kicked about
And the soles are looking for better
weather

And it's all for me grog...

Where is me shirt me noggin, noggin shirt
It's all gone for beer and tobacco
For the collar is all worn and the sleeves
they are all torn
And the tail is looking for better weather

And it's all for me grog...

I'm sick in the head and I haven't gone to
bed
Since I first came ashore from me slumber
For I spent all me dough on the lassies don't
you know
Far across the western ocean I must wander

And it's all for me grog...

A Walking Song (Pippin's song)

J R R Tolkien

Upon the hearth the fire is red,
Beneath the roof there is a bed;
But not yet weary are our feet,
Still round the corner we may meet
A sudden tree or standing stone

That none have seen but we alone.
Tree and flower and leaf and grass,
Let them pass! Let them pass!
Hill and water under sky,
Pass them by! Pass them by!

Still round the corner there may wait
A new road or a secret gate,
And though we pass them by today,
Tomorrow we may come this way
And take the hidden paths that run

Towards the Moon or to the Sun.

Apple, thorn, and nut and sloe,
Let them go! Let them go!
Sand and stone and pool and dell,
Fare you well! Fare you well!

Home is behind, the world ahead,
And there are many paths to tread
Through shadows to the edge of night,
Until the stars are all alight.
Then world behind and home ahead,

We'll wander back to home and bed.
Mist and twilight, cloud and shade,
Away shall fade! Away shall fade!
Fire and lamp, and meat and bread,
And then to bed! And then to bed!

Barrett's Privateers

Text & Melody: Stan Rogers

Oh, the year was 1778, How I Wish I Was In
Sherbrooke Now!

A letter of marque came from the king,
To the scummiest vessel I'd ever seen,

God damn them all!
I was told we'd cruise the seas
for American gold
We'd fire no guns
shed no tears
Now I'm a broken man on a Halifax pier
The last of Barrett's Privateers.

Oh, Elcid Barrett cried the town, How I Wish
I Was In Sherbrooke Now!
For twenty brave men all fishermen who
would make for him the Antelope's crew

God damn them all...

The Antelope sloop was a sickening sight,
How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
She'd a list to the port and her sails in rags
And the cook in scuppers with the staggers
and the jags

God damn them all...

On the King's birthday we put to sea, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!
We were 91 days to Montego Bay
Pumping like madmen all the way

God damn them all...

On the 96th day we sailed again, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!
When a bloody great Yankee hove in sight
With our cracked four pounders we made
to fight

God damn them all...

The Yankee lay low down with gold, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!
She was broad and fat and loose in the
stays
But to catch her took the Antelope two
whole days

God damn them all...

Then at length we stood two cables away,
How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
Our cracked four pounders made an awful
din

But with one fat ball the Yank stove us in

God damn them all...

The Antelope shook and pitched on her
side, How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
Barrett was smashed like a bowl of eggs
And the Maintruck carried off both me legs

God damn them all...

So here I lay in my 23rd year, How I Wish I
Was In Sherbrooke Now!

It's been 6 years since we sailed away
And I just made Halifax yesterday

God damn them all...

Butter and Cheese

Unknown source, several versions exist

Attention all you gentlemen
You've called on me to sing
But I can well assure you that
I can do no such thing
But now that you have called on me
I'll try my best to do
||: And when I comes to the chorus
I hope you'll join me too :||

I went to courting of a cook
I'll tell you the reason why
For when I did get hungry
She would give me a reply
For when I did get hungry

She would give me some relief
||: She fed me on the very best of pie
And plenty of that beef :||

She invited me to supper
And I quickly gave consent
Along with her that very night
To the master's house I went
The master he was not at home
And I was not displeased for
||: One pocket she filled with up butter
And the other she stuffed with cheese :||

Then after my supper was over
And I could eat no more
Right to my sad surprise
Then the knock came at the door
And where to go to hide myself
My god, I did not know
||: So 'twas up in the chimney top I went
As black as any crow :||

They put on a raging fire
And it almost touched my knees
It melted all my butter and
It roasted all my cheese
The master he was standing by
He knew a rogue was there
||: For each time the fire butter did melt
Oh, the fire went up in a flair :||

Then out in the street I had to go
My shameful face to show
My butter and cheese all melted and
My face so black as the crow
The women began to laugh at me and
The dogs began to howl and
||: The boys looked out of the window
"There goes butter and cheese and all :||

The Captain's Wife's Lament

Text & Melody: Paul and Storm

The ship sailed into harbor
After fifteen months at sea
The captain hit the tavern
With his crew of fifty-three

After drinking up their pay
They staggered through the town
But all the inns and public houses
Turned the sailors down

The captain said "Fear not, me lads
You all can come with me
I live just 'round the corner
And you all can stay for free"

But when the captain's wife awoke
Upon the break of day
They say that you could hear her wailin'
Clear to Bot'ny Bay...

She said there's
Seamen all around the bed
And seamen on the floor
Seamen in the bathroom
And behind the closet door

There's seamen in the fireplace
And seamen in the hall
The living room is carpeted
With seamen, wall to wall

There's seamen in the entryway

And seamen on the stair
And worst of all, there's even seamen
In me underwear

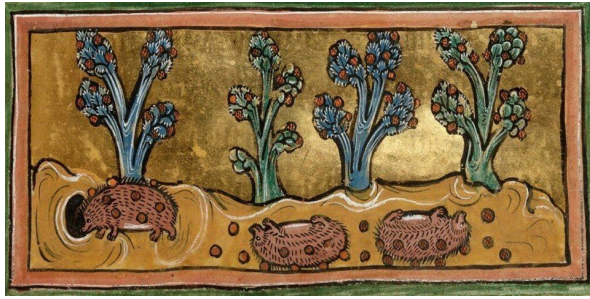
There's some behind the larder
And beneath the table, too
I do believe your seamen
Got into me Irish stew

There's seamen here in front of me
And seamen in the rear
My God—there's even seamen
Hanging from the chandelier

There's seamen on the windowsill
And seamen in the yard
The seamen even left a stain
Upon the Saint Bernard

Although I am a patient wife
'Tis more than I can bear
To wake up in the morning
With your seamen in my hair

I ne'er again do wish to see thee
Darken up my door
So clean up all your seamen and
Come round my way no more
So clean up all your seamen and
Come round my way no more!

The Drunk Scotsman

Text & Melody: Mike Cross

Well a Scotsman clad in kilt left a bar one evening fair
And one could tell by how he walked that he'd drunk more than his share
He fumbled round until he could no longer keep his feet
Then he stumbled off into the grass to sleep beside the street
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
He stumbled off into the grass to sleep beside the street

About that time two young and lovely girls just happened by
And one says to the other with a twinkle in her eye
"See young sleeping Scotsman so strong and handsome built
I wonder if it's true what they don't wear beneath the kilt"
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
"I wonder if it's true what they don't wear

beneath the kilt"

They crept up on that sleeping Scotsman quiet as could be
Lifted up his kilt about an inch so they could see
And there behold, for them to view, beneath his Scottish skirt
Was nothing more than God had graced him with upon his birth
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
Was nothing more than God had graced him with upon his birth

They marveled for a moment, then one said "we must be gone
Let's leave a present for our friend, before we move along"
As a gift they left a blue silk ribbon, tied into a bow
Around the bonnie star, the Scots kilt did lift and show
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
Around the bonnie star, the Scots kilt did lift and show

Now the Scotsman woke to nature's call and stumbled toward the trees
Behind a bush, he lifts his kilt and gawks at what he sees
And in a startled voice he says to what's before his eyes.
"O lad I don't know where you been but I see you won first prize"
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh

"O lad I don't know where you been but I see you won first prize"

The Green Dragon

Text: J. R. R. Tolkien

You can search far and wide
You can drink the whole town dry
But you'll never find a beer so brown
(But you'll never find a beer so brown)
But you'll never find a beer so brown
As the one we drink in our home town

You can drink your fancy ales
You can drink 'em by the flagon
But the only brew for the brave and true
Comes from the Green Dragon!

Halfling Camp

Text & Melody: *Battle Bards*

Now hear ye all you rascals, with your bellies full of pie,
And listen to this tale of old where the hero's four feet high! (Yay!)
He's a master of concealment, and an adept at disguise,
Which he uses when he's sneaking past a husband's watchful eye!
He's slain many a villain, be it dragon wolf or wizard,
And he's looted chests, of all the best of treasures he could find!
He's the undefeated champion, of adventure war and passion,
And he sings this song as he goes along with a fiddle and a pipe

The Grass is Green, The Air Is Clean

A sweet lass by my side,
There ain't nobody looking so,
I squeeze her rump behind.
The world is full of monsters vile but
They ain't here at the time
So lift your roast, propose a toast
To these drunken friends of mine

Our hero journeyed far and wide, finding riches, gold and magic,
But he never found his true love's heart, and it made him sad and tired
then one day while he was walking, he was shot as he was singing,
An elf maiden fair from over there, with a bow as she was fine.

She apologized profusely, said she thought he was a dwarf,
And she carried him to the nearest inn, where she nursed him back to life,
Well they fell in love directly, and she married him that night,
So the Halfling and the comely Elf made a song about their time.

The Grass is Green, The Air Is Clean...

The Hanging Tree

Text & Melody: James Newton Howard

Are you, are you
Coming to the tree
They strung up a man
They say who murdered three

Strange things did happen here
No stranger would it be
If we met at midnight
In the hanging tree

Are you, are you
Coming to the tree
Where dead man called out
For his love to flee
Strange things did happen here...

Are you, are you
Coming to the tree
Where I told you to run
So we'd both be free

Strange things did happen here...

Are you, are you
Coming to the tree
Wear a necklace of hope
Side by side with me

Strange things did happen here...

Are you, are you
Coming to the tree
Where I told you to run

So we'd both be free

Strange things did happen here...

Are you, are you
Coming to the tree
Where they strung up a man
They say who murdered three

Strange things did happen here...

Are you, are you
Coming to the tree
Where dead man called out
For his love to flee

Strange things did happen here...

Hoist The Colors

Text & Melody: Hans Zimmer

The King and his men
stole the Queen from her bed
and bound her in her bones
the seas be ours and by the powers
where we will we'll roam

Yo ho, all hands
Hoist the colors high
Heave ho, thieves and beggars
Never shall we die

Now some have died
and some are alive
and others sail on sea
with the keys to the cage
and the Devil to pay
we lay to Fiddler's Green.

Yo ho, all hands

The bell has been raised
from it's water grave
Hear it's sepulchral tone?
A call to all
pay heed the squall
and turn yourself toward home

Yo ho, all hands...

The King and his men
stole the Queen from her bed
and bound her in her bones.
The seas be ours and by the powers
Where we will we'll roam.

In the Trade of Jester

Text & Melody: Jauvet

In the trade of jester, we're fools that play
our part.
In an act sworn by folklore, where the lines
are made by heart.

Getting gold from the nobles
and mocking from yey all.
But we drink with the greatest warriors
and we dance in every hall.

We travel through the countries. We go
from town to town.
We're the sworn kings of jester. But we
never worn a crown.

Getting gold from the nobles...

I never had a family. Nor have I had a wife.
It's a high cost of living.
It's the price I pay for life.

Getting gold from the nobles...

We meet the fairest ladies but we never
had a chance.
So we play our bagpipes as the common
people dance.

Getting gold from the nobles...

*(This chorus can be played on imaginary
bagpipes)*

To die without a nickel is a scare for
anyone.

So we work until our last day and we die
like common man.

Getting gold from the nobles...

The King and the Fair Maid

Text & Melody: *Cara*

It was in a beautiful evening in May
(Fa-la-ladeli-la la-da)
A lady was walking a lonesome way
(Fa-la-ladeli-da)
The king and his soldiers come riding along
(Fa-la-ladeli-la la-da)
They've been away from home so long
(Fa-la-ladeli-da)

She was young and fair
(Faledi-dam faladi-da)
The birds were singing in the air
(Faledi-dam faladi-daa)
She was young and fair
(Faledi-dam faladi-da)
The birds were singing in the air
(Faledi-dam faladi-daa)

They suddenly stopped and they spied the
maid

"Why are you walking alone so late?"
"I'm on my way from my grandma's home"
They said "it's a dangerous place to roam"

She was young and fair...

"So come with me to my castle grand"
He smiled at her and he kissed her hand
"There's one condition before I agree
The thing between your legs I'd like to see"
She was young and fair...

The king he blushed and dismounted his
horse
He wanted to take the lady by force
She jumped upon his horse so quick
He soon realised her insidious trick

She was young and fair...

"Farewell my king you're generous and fine
What's been between your legs is now
between mine
Farewell my king you're generous and fine
What's been between your legs is now
between mine"

||: And then she went away
Over the hills and far away
And then she went away
Over the hills and far away :||

Jenny of Oldstone

Text & Melody: Ramin Djawadi, George
Raymond Richard Martin, David Benioff,
Dan Weiss

High in the halls of the kings who are gone
Jenny would dance with her ghosts
The ones she had lost and the ones she had
found

And the ones who had loved her the most

The ones who'd been gone for so very long
She couldn't remember their names
They spun her around on the damp old
stones

Spun away all her sorrow and pain

And she never wanted to leave, never
wanted to leave

Never wanted to leave, never wanted to
leave

They danced through the day
And into the night through the snow that
swept through the hall

From winter to summer then winter again
'Til the walls did crumble and fall

And she never wanted to leave, never
wanted to leave

Never wanted to leave, never wanted to
leave

High in the halls of the kings who are gone
Jenny would dance with her ghosts
The ones she had lost and the ones she had
found

And the ones who had loved her the most

The Merry Old Town

Text: Anna Jenelius

Melody: Trad.

There was a town, a merry old town,
the town it had a tailor
Did not drink beer, but lost his dear,
he now drinks like a sailor

Oh beer, beer, tiddly-beer,
the town it had a tailor
Yes beer, beer, tiddly-beer,
he now drinks like a sailor!

And also in the merry old town,
there was a merry miller
But she got drunk and punched a skunk
the stench, it was a killer

Oh beer, beer, tiddly-beer,
there was a merry miller
Yes beer, beer, tiddly-beer,
the stench, it was a killer!

And in the town, the merry old town,
there was a little baker
Drank thirty cups of yeasted hops
he's gone to meet his maker

Oh beer, beer, tiddly-beer,
there was a little baker
Yes beer, beer, tiddly-beer,
he's gone to meet his maker!

Misty Mountains

Text: J. R. R. Tolkien

Far over the misty mountains cold
To dungeons deep and caverns old
We must away ere break of day
To seek the pale enchanted gold.

The dwarves of yore made mighty spells,
While hammers fell like ringing bells
In places deep, where dark things sleep,
In hollow halls beneath the fells.

For ancient king and elvish lord
There many a gleaming golden hoard
They shaped and wrought, and light they caught
To hide in gems on hilt of sword.

On silver necklaces they strung
The flowering stars, on crowns they hung
The dragon-fire, in twisted wire
They meshed the light of moon and sun.

Far over the misty mountains cold
To dungeons deep and caverns old
We must away, ere break of day,
To claim our long-forgotten gold.

Goblets they carved there for themselves
And harps of gold; where no man delves
There lay they long, and many a song
Was sung unheard by men or elves.

The pines were roaring on the height,
The winds were moaning in the night,
The fire was red, it flaming spread;
The trees like torches blazed with light.

The bells were ringing in the dale
And men looked up with faces pale;
The dragon's ire more fierce than fire
Laid low their towers and houses frail.

The mountain smoked beneath the moon;
The dwarves, they heard the tramp of doom.
They fled their hall to dying fall
Beneath his feet, beneath the moon.

Far over the misty mountains grim
To dungeons deep and caverns dim
We must away, ere break of day,
To win our harps and gold from him!

The pines were roaring on the height,
The winds were moaning in the night,
The fire was red, it flaming spread;
The trees like torches blazed with light.

The bells were ringing in the dale
And men looked up with faces pale;

The dragon's ire more fierce than fire
Laid low their towers and houses frail.

My Treasure

Text & Melody: F. E. Sjölund

The treasure lies buried, far far away
And there lies the reason why I cannot stay
I must sail to the Island where X marks the spot
And as a rich man return to the one
unforgot

So Drink My Treasure, drink all of my love
Drink for the times of wine, mead and rum
Yes Drink My Treasure, drink all of my love
Drink for the times of our story unsung

Yet You followed me 'cross, you hid in the hold
surrounded by cargo in the ocean so cold
disobeying my wish, to not risk yer young
life
If you only had listened, you'd still be my
wife

So Drink My Treasure...

But attempting to hide, on a ship crewed
and small
There's unfortunate chance, that one might
slip and fall
All I heard was a splash, and your voice full
of fear
Now you're lying here cold as I shed my last
tear

So Drink My Treasure...

The Cannons a'blazing, the wind blowing
strong
In the harvest of Ocean is where we belong
I'll bury my Treasure and I'll leave her in
peace
I'll remember you always 'til my hearts
beating cease

So Drink My Treasure...

The Parting Glass

Text & Melody: Trad.

Oh all the money that e'er I spent
I spent it in good company
And all the harm that e'er I've done
Alas, it was to none but me

And all I've done for want of wit
To memory now I can't recall
So fill to me the parting glass
Good night and joy be with you all

Oh all the comrades that e'er I've had
Are sorry for my going away
And all the sweethearts that e'er I've had

Would wish me one more day to stay

But since it falls unto my lot
That I should rise and you should not
I'll gently rise and I'll softly call
Good night and joy be with you all
Good night and joy be with you all

Raggle Taggle Gypsy

Text & Melody: Trad.

There were three old gypsies came to our
hall door
They came brave and boldly-o
And one sang high and the other sang low
And the other sang a raggle taggle gypsy-o

It was upstairs downstairs the lady went
Put on her suit of leather-o
And there was a cry from around the door
She's away wi' the raggle taggle gypsy-o

It was late that night when the Lord came in
Enquiring for his lady-o
And the servant girl she said to the Lord
"She's away wi' the raggle taggle gypsy-o"

"Then saddle for me my milk white steed
- my big horse is not speedy-o
And I will ride till I seek my bride
She's away wi' the raggle taggle gypsy-o"

Now he rode East and he rode West
He rode North and South also
Until he came to a wide open plain
It was there that he spied his lady-o

"How could you leave your goose feather
bed
Your blankeys strewn so comely-o?
And how could you leave your newly
wedded Lord
All for a raggle taggle gypsy-o?"

"What care I for my goose feather bed
Wi' blankets strewn so comely-o?
Tonight I lie in a wide open field
In the arms of a raggle taggle gypsy-o"

"How could you leave your house and your
land?
How could you leave your money-o?
How could you leave your only wedded
Lord
All for a raggle taggle gypsy-o?"

"What care I for my house and my land?
What care I for my money-o?
I'd rather have a kiss from the yellow

gypsy's lips
I'm away wi' the raggle taggle gypsy-o!"

The Rains of Castamere

Text: George R. R. Martin

And who are you, the proud lord said,
that I must bow so low?
Only a cat of a different coat,
that's all the truth I know.

In a coat of gold or a coat of red,
a lion still has claws,
And mine are long and sharp, my lord,
as long and sharp as yours.

And so he spoke, and so he spoke,
that Lord of Castamere,
But now the rains weep o'er his hall,
with no one there to hear.
Yes now the rains weep o'er his hall,
and not a soul to hear.

Row me Bully Boys

Text & Melody: Alan Thomas Doyle

And it's row me bully boys
We're in a hurry boys
We got a long way to go
And we'll sing and we'll dance
And bid farewell to France
And it's row me bully boys row

I'll sing you a song, it's a song of the sea
Row me bully boys row
I'll sing you a song if you'll sing it with me
And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

While the first mate is plating the captain
aboard
Row me bully boys row

He looks like a peacock with pistols and
sword

And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

The captain likes whiskey, the mate he likes
rum

Row me bully boys row

Us sailors like both but we can't get us none

And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

Well farewell my love it is time for to roam

Row me bully boys row

The old blue peters are calling us home

And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

And it's row me bully boys...

The Seven Drunken Nights

Text & Melody: Trad. (5 verses version)

As I went home on Monday night as drunk
as drunk could be

I saw a horse outside the door where my
old horse should be

Well, I called me wife and I said to her: Will
you kindly tell to me

Who owns that horse outside the door
where my old horse should be?

Ah, you're drunk,
you're drunk you silly old fool,
still you can not see

That's a lovely sow that me mother sent to
me

Well, it's many a day I've travelled a
hundred miles or more

But a saddle on a sow sure I never saw
before

And as I went home on Tuesday night as
drunk as drunk could be

I saw a coat behind the door where my old
coat should be

Well, I called me wife and I said to her: Will
you kindly tell to me

Who owns that coat behind the door where
my old coat should be

Ah, you're drunk,
you're drunk you silly old fool,
still you can not see

That's a woollen blanket that me mother
sent to me

Well, it's many a day I've travelled a
hundred miles or more

But buttons in a blanket sure I never saw
before

And as I went home on Wednesday night as

drunk as drunk could be
I saw a pipe up on the chair where my old
pipe should be
Well, I called me wife and I said to her: Will
you kindly tell to me
Who owns that pipe up on the chair where
my old pipe should be

Ah, you're drunk,
you're drunk you silly old fool,
still you can not see
That's a lovely tin whistle that me mother
sent to me
Well, it's many a day I've travelled a
hundred miles or more
But tobacco in a tin whistle sure I never saw
before

And as I went home on Thursday night as
drunk as drunk could be
I saw two boots beneath the bed where my
old boots should be
Well, I called me wife and I said to her: Will
you kindly tell to me
Who owns them boots beneath the bed
where my old boots should be

Ah, you're drunk,
you're drunk you silly old fool,
still you can not see
They're two lovely Geranium pots me
mother sent to me
Well, it's many a day I've travelled a
hundred miles or more
But laces in Geranium pots I never saw
before

And as I went home on Friday night as
drunk as drunk could be

I saw a head upon the bed where my old
head should be
Well, I called me wife and I said to her: Will
you kindly tell to me
Who owns that head upon the bed where
my old head should be

Ah, you're drunk,
you're drunk you silly old fool,
still you can not see
That's a baby boy that me mother sent to
me
Well, it's many a day I've travelled a
hundred miles or more
But a baby boy with his whiskers on sure I
never saw before

Touch The Sky

Text & Melody: Julie Fowlis

When the cold wind's a-calling
And the sky is clear and bright
Misty mountains sing and beckon,
Lead me out into the light

I will ride, I will fly
Chase the wind and touch the sky
I will fly
Chase the wind and touch the sky

Where dark woods hide secrets
And mountains are fierce and bold
Deep waters hold reflections
Of times lost long ago

I will hear their every story
Take hold of my own dream

Be as strong as the seas are stormy
And proud as an eagle's scream

I will ride, I will fly...

And touch the sky
(*Na-na nanana na, nanana na nanana*)
Chase the wind, chase the wind
(*Na-na nanana na, nanana na nanana*)
Touch the sky

The Wild Rover

Text & Melody: Trad.

I've been a wild rover for many's the year
And I've spent all me money on whiskey
and beer
But now I'm returning with gold in great
store
And I never will play the wild rover no more

And it's no, nay, never
No, nay, never no more
Will I play the wild rover
No, never no more

I went into an alehouse I used to frequent
And I told the landlady me money was
spent
I asked her for credit, she answered me
"nay"

"Such a custom as yours I can have every
day"

And it's no, nay, never...

I then took from me pocket ten sovereigns
bright
And the landlady's eyes opened wide with
delight
She says "I have whiskeys and wines of the
best"
And the words that you told me were only
in jest

And it's no, nay, never...

I'll home to my parents, confess what I'd
done
And I'll ask them to pardon their prodigal
son
And when they've caressed me as ofttimes
before
I never will play the wild rover no more
And it's no, nay, never
And it's no, nay, never...
And it's no, nay, never...

Wind in the Willows (Bread and Fishes)

Text: The Houghton Weavers

Melody: Alan Bell

As I went a walking
One morning in spring
I met with some travelers
On an old country lane

One was an old man
The second a maid
The third was a young boy who smiled as he
said:

"With the wind in the willows
The birds in the sky
There's a bright sun to warm us
wherever we lie

We have bread and fishes
and a jug of red wine
To share on our journey

with all of mankind"

So I asked them to tell me their name and
their race
So I could remember each smile on their
face

"Our name, they mean nothing
They change throughout time
So come sit beside us and share in our
wine"

With the wind in the willows...

So I sat down beside them
With flowers all around
We ate from a mantle
Spread out on the ground

They told me of prophets
And peoples and kings
And all of their one god that knows
everything

With the wind in the willows...

"We're traveling to Glaston
Over England's green lanes
To hear of men's troubles
To hear of their pains

We travel the wide world
Over land and the sea
To tell all the people
How they can be free..."

With the wind in the willows...

So sadly I left them

On that old country lane
For I knew that I'd never
see them again

One was an old man
The second a maid
The third was a young boy
who smiled as he said...

With the wind in the willows...

